

EQUITAT DE GÈNERE

CONTES PER VIURE, CONTES PER PENSAR

Contes per viure, contes per pensar

Em dic Meriem, sóc marroquina i tinc 9 anys. M'agrada molt el futbol i jugar al parc amb els meus amics i amigues.

Ara m'agradaria presentar-vos els meus amics de l'escola: la Hannah, en Chen i la Gotzone. Tinc molts amics i amigues a l'escola, però quasi sempre és amb aquest grupet amb qui més jugo.

A mi i a la Gotzone ens encaaanta jugar a futbol a l'hora del pati. Hi juguem moltes vegades amb els nostres companys i companyes, tot i que al principi va costar una mica, perquè ens deien que no hi sabíem jugar. Però els vam demostrar que això no era veritat! Encara recordo un minitorneig que vam jugar al pati en què la Gotzone va marcar un gol tan fort que el porter va caure de cul a terra.

Ara tenim un problema a l'hora de l'esbarjo, i és que, tot i que el pati no és petit, som tants i volem fer tantes coses que no hi cabem. Hi ha alumnes que volen jugar a atrapar, uns altres que volem jugar a futbol, uns altres que volen jugar a voleibol, uns altres que volen fer coreografies i ballar... En definitiva, que no hi cabem i moltes vegades acabem barallant-nos una mica. Ens ajudeu a solucionar el problema?

ACTIVITAT*

Què opineu sobre el que ens passa a l'hora del pati? Us passa el mateix a vosaltres? Us passen altres coses? Parleu a classe sobre el que passa a la vostra escola a l'hora del pati.

Entre tota la classe, podríeu elaborar una llista de jocs per jugar durant l'hora del pati al vostre centre i pensar com seria el vostre pati ideal.

-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-

Podeu fer un dibuix del vostre pati ideal. Amb tots els dibuixos, podeu fer un mural a la vostra classe.

Jugar a futbol és cosa de nois?

He estat en aquesta escola des de ben petita, però la Gotzone hi va arribar l'any passat. Em va explicar que al col·legi on anava hi havia un equip de futbol, un de bàsquet i un altre de voleibol. Però el que més em va sorprendre és que ella no podia jugar a l'equip de futbol perquè era un equip masculí. Si volia jugar a algun esport havia de ser el voleibol, perquè tenien un equip femení en què no podien jugar-hi nois.

Em va sorprendre moltíssim, ja que en aquesta escola tots podem jugar a l'equip que vulguem i juguem tant nois com noies a futbol, a voleibol o a bàsquet.

Vosaltres creieu que això és just? Creieu que hi ha jocs o esports de nois i jocs o esports de noies? És justa aquesta situació?

Parleu a classe obre què en penseu i escriviu aquí les vostres conclusions:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

La vaga de la mare

Hola! Sóc la Hannah, tinc 10 anys i sóc italiana. M'encanta ballar rap i llegir històries de por. No m'agrada gaire estudiar, i tinc un germà gran a qui tampoc no li agrada gaire, i una de més petita que encara no parla.

A casa hi vivim la meva mare, el meu germà, la meva germana petita i jo. El meu pare va morir fa uns quants anys. Va ser un moment molt trist i dur, però a poc a poc hem començat a refer-nos de la tristesa, tot i que no l'oblidem en cap moment...

La veritat és que el meu germà i jo som una mica desastre. La nostra habitació és un desordre absolut, amb la roba deixada de qualsevol manera, les sabates fora de l'armari i algunes plenes de fang, els quaderns apilats damunt de les cadires, la taula d'estudi plena de còmics, els bolígrafs perduts, peces de jocs escampades per tota l'habitació... A més, com diu la mare, no som cap exemple per a la nostra germana petita. A l'escola tampoc som gaire bons estudiants, que diguem.

Però diumenge passat, en tornar del parc i entrar a casa, ens vam trobar amb una gran sorpresa. A l'entrada del passadís hi havia una pancarta que deia:

LA MARE COMENÇA UNA VAGA DE BRAÇOS
CAIGUTS FINS QUE LES SEVES
REIVINDICACIONS NO SIGUIN ATESES:
**REBAIXA D'HORARI LABORAL
I AUGMENT DE SOU**

Ens vam posar a riure i vaig preguntar al meu germà què volia dir "reivindicacions", "vaga" i "horari laboral". Vaja! Per fi vaig entendre que la mare ens volia gastar una broma. Si no feia ella la feina de casa, qui la faria? I allò del sou encara era més divertit, perquè ella no cobrava res per netejar, cuinar, rentar i planxar. Aquelles eren unes obligacions seves que no discutia ningú.

A la sala vam trobar la mare estirada al sofà. Estava llegint un llibre mentre escoltava música. Va aixecar la mirada i ens va dir: "La petita i jo ja hem dinat. Vosaltres prepareu-vos el que vulgueu".

O sigui que allò de la vaga anava seriosament, no era broma. A la cuina no hi havia res preparat, així que ens vam fer un entrepà.

A la nostra habitació estava tot igual. Vull dir, tal com ho havíem deixat al matí. Els llits per fer, la roba deixada per terra... En fi, un desastre! Per acabar-ho d'adobar, la mare parlava per telèfon amb les amigues per anar al cine a la nit.

Aquella nit va ser una de les pitjors nits que hem passat, buscant restes de menjar a la nevera i sentint la pudor de la roba bruta i de les vambes escampades per l'habitació.

Però l'endemà va ser encara pitjor. Per no haver de fregar els plats, vam beure llet freda i vam menjar galetes. En tornar de l'escola, la mare i la nostra germana petita ja havien dinat, així que vam haver de tornar a fer-nos un entrepà. I vam veure amb espant com la muntanya de plats bruts havia crescut a la pica. A més, el pa era dur i ja no quedava cap peça de fruita.

A la nit vam fer ous ferrats i la paella va passar a engreixar la pila de plats bruts.

No us he parlat del lavabo, però us asseguro que després d'aquests dies estava fastigós. La muntanya de la pica continuava creixent i la galleda de les escombraries també. Hi havia pols pertot arreu, i la nevera estava buida...

La mare continuava al sofà com si no veiés res del que estava passant. El meu germà i jo ens vam reunir sota la pancarta del passadís i vam parlar una estona sobre la situació. Ens vam posar d'acord i vam escriure una pancarta més petita que deia: VOLEM PARLAMENTAR. Al cap de poc va aparèixer un missatge de la mare:

Us proposo que formeu petits grups per parlar sobre com creieu que es va acabar aquesta història i sobre com us organitzeu a casa per fer les tasques domèstiques.

Totes les persones de casa col·laboreu per igual? Com us organitzeu? És just organitzar-vos així?

I ara us explico el final de la història:

Després de veure la resposta de la mare, ens vam reunir tots tres a la sala d'estar. La conversa la va començar el meu germà:

–Mama, volem posar fi a aquesta situació i per això volem saber com ho podem aconseguir.

–Està bé. Per començar, heu d'ajudar-me a posar ordre a casa. Cada dia, abans d'anar a escola, heu de deixar els llits fets i endreçar l'habitació i el lavabo. Per torns, anar a comprar el pa al matí. A migdia, parar i desparar taula. A la nit, baixar les escombraries. Els dissabtes, ajudar-me a pujar la compra de la setmana i fer el sopar –va dir la mare.

Era aterridor sentir tanta feina, però vam veure que no ens quedava altre remei i ho vam acceptar.

Ja marxàvem contents quan la mare va dir:

–Ja hem parlat de com ens repartirem la feina, però no hem parlat de l'augment de sou.

No enteníem res. El sou s'obté treballant fora de casa, no? Però a casa, com havia de tenir un sou?

–Mama, què vols dir amb això de l'augment de sou? –li vaig preguntar.

–Molt fàcil. El sou que vull tenir són les vostres notes. Si esteu disposats a estudiar, cancel·lo la vaga; si no, la faig indefinida. Vosaltres decidiu.

–Mama, això ens ho hem de pensar, perquè no serà fàcil –vaig respondre.

–Està bé –va contestar la mare.

Vam anar tots dos a parlar-ho a l'habitació.

Estàvem molt espantats i preocupats, dubtant de si érem capaços de complir el que la mare ens havia plantejat. Hauríem d'organitzar-nos molt: les feines de casa, les de l'escola, estudiar i... aprovar. Què pretenia la mare amb allò?

Al final vam entendre que, amb allò, la mare demostrava que es preocupava per nosaltres i vam decidir acceptar. Així va acabar per fi la vaga de la mare. Des de llavors tots tres ens repartim les tasques de casa; a part, és clar, d'estudiar i treure bones notes per al "sou" de la mare.

Feines de casa, qui fa què?

ACTIVITAT

Us animo a fer una recerca a casa vostra per saber com és la distribució de tasques. En aquesta taula, apunteu el total d'homes, dones... i comenteu a classe els resultats de les enquestes.

ACTIVITATS	NENES	NENS	DONES	HOMES
 Rentar la roba				
 Fer els llits				
 Cosir				
 Penjar un quadre o fer petites millores a casa (muntar un moble, posar un llum, etc.)				
 Gestionar els rebuts i altres papers (treure el passaport, demanar una beca, etc.)				
 Arreglar avaries senzilles (una aixeta, un endoll, etc.)				
 Llençar les escombraries				
 Dur-me al metge				
 Anar a les reunions de l'escola				
 Trucar a altres familiars				

ACTIVITATS	NENES	NENS	DONES	HOMES
 Recollir i endreçar				
 Recordar-se dels aniversaris				
 Netejar els lavabos				
 Escombrar la casa				
 Fregar el terra				
 Netejar els vidres				
 Fer la compra				
 Pensar què menjarem				
 Quedar-se a casa quan algú està malalt				
 Fer el menjar				
 Parar taula				
 Planxar la roba				
 Preparar l'esmorzar				
 Estendre la roba i recollir-la				

Què heu esbrinat sobre la distribució de les feines a casa vostra?
Podeu comentar a classe els resultats de les enquestes.

Volem prendre decisions

Em dic Chen, tinc 9 anys i sóc de Nicaragua, un país de Centreamèrica molt bonic. M'encanta llegir, veure pel·lícules i escriure històries. No m'agrada geens el futbol, ni veure'n, ni jugar-hi.

La Meriem, la Gotzone, la Hannah i jo som molt amics. Però quasi mai juguem junts al pati, perquè a la Meriem i la Gotzone els encanta jugar a futbol i, quan hi ha tornejos al pati, no hi ha qui els vegi el pèl.

En canvi, la Hannah i jo sí que passem moltes estones junts al pati. Escric moltes històries i a ella li encanta que els hi expliqui. Però la Hannah és molt exigent i no vol saber res de princeses ni de prínceps. Diu que està farta de princeses rescatades i de prínceps guapos. Em fa riure molt.

Per això li vaig escriure diversos contes, com el de la princesa que volia ser bombera, el del lleó que volia ser vegetarià i el del príncep que sempre plorava... A la Hannah li encanten.

Tot i que m'agrada explicar i inventar-me aquestes històries, sempre ho faig d'amagat. Em fa por que els meus companys i companyes es riguin de mi i em diguin que el que m'agrada és cosa de noies.

ACTIVITAT

Què creieu que he de fer? He d'amagar-me perquè m'agrada escriure? O he d'explicar-ho, encara que corri el risc que es riguin de mi? Creieu que és una cosa de noies? Us ha passat mai alguna cosa semblant?

Comenteu-ho entre tots i totes i apunteu aquí les vostres reflexions i conclusions:

Al final vaig comentar als meus companys i companyes de classe que no volia jugar a futbol perquè no m'agradava. Que el que volia era poder anar a la biblioteca durant l'hora del pati per llegir o escriure contes.

Al principi em van mirar una mica malament. Però després em van dir que ja sabien que no m'agradava el futbol i que no passava res, a més que era molt dolent jugar, i tots van riure. Així també vaig descobrir que a altres companys i companyes de classe els passava el mateix.

Vam demanar al professor poder anar a la biblioteca a l'hora del pati un dia per setmana, i va dir que sí! Ara cada dimarts vaig a la biblioteca. A poc a poc, més nens i nenes s'han apuntat a venir, i hem decidit que aquest dia ens dedicarem a explicar-nos els contes que hem llegit o escrit. També ens estem preparant per representar-los a classe!

El nostre conte

ACTIVITAT

Què us sembla si entre tots i totes escriviu un el vostre propi conte i després el representeu?

Per escollir un tema per al conte, recordeu totes les històries que hem vist i tot el que hem parlat. Us proposo aquests tres:

- ✓ Un conte sobre el futbol, el pati i promoure que no hi hagi jocs de nenes ni jocs de nens.
- ✓ Un conte sobre com les feines de casa són responsabilitat de tota la família.
- ✓ Un conte en què els prínceps i les princeses no siguin els de sempre. Aquest vídeo us pot ajudar: **Principiñas e Princesiños**, <https://vimeo.com/126739397>

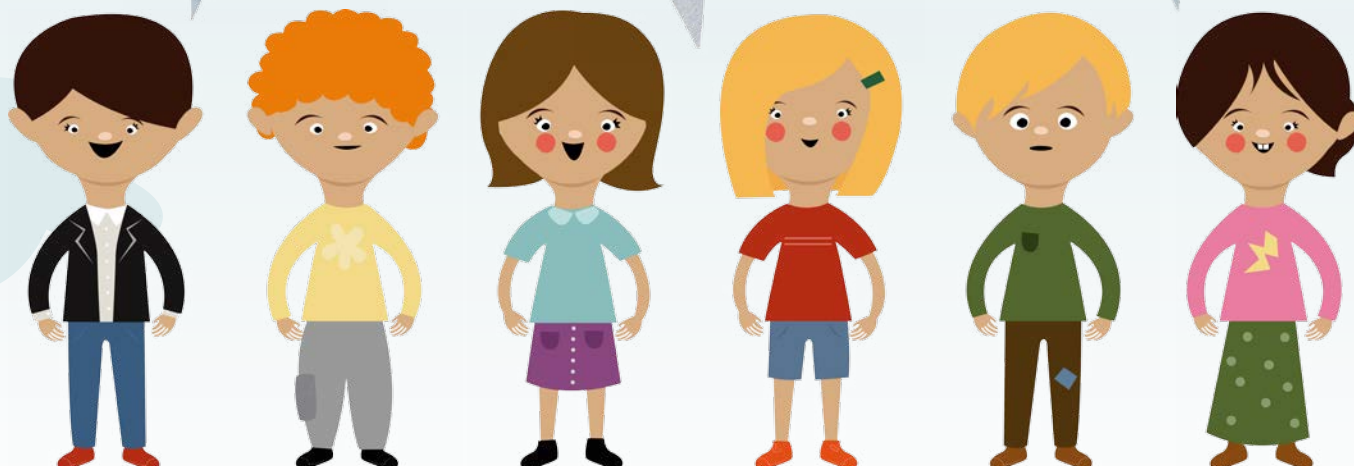
Per crear els personatges, dividiu-vos en grups i comenceu creant diversos personatges segons la història que vulgueu. Penseu-ho bé, feu el vostre dibuix i definiu-ne la personalitat: quines coses els agraden i quines coses no els agraden, d'on són, quants anys tenen, etc.

I, amb els personatges seleccionats i el tema decidit, ja podeu començar a inventar el vostre conte.

Què li agrada fer a les esto-
nes lliures?

És tímid/a
o extravertit/da?

D'on prové
el meu
personatge?

Fitxa del personatge

#01

Nom:

.....

Sexe:

Edat:

D'on és:

.....

Què fa (Va a l'escola? Treballa?):

.....

Què li agrada:

.....

.....

Què no li agrada:

.....

.....

Altres idees sobre el personatge:

.....

Fins sempre!

La Meriem i jo hem aconseguit que al pati es facin torns. Ara juguem a futbol els dilluns, els dimecres i els divendres. Tot i que és una mica rotllo no poder-hi jugar cada dia, estem d'acord perquè així tots tenim espai per jugar. D'aquesta manera, els dimarts puc anar a la biblioteca amb en Chen. M'encanta escoltar les seves històries!

Ara la Hannah està més centrada en els estudis i ajuda a casa, tot i que a vegades li costa una mica. Però quan recorda la vaga de la seva mare, col·labora i endreça sense dubtar-ho, igual que el seu germà.

La Meriem, en Chen, la Hannah i jo esperem que us haguem ajudat a entendre i a aprendre moltes coses. És important que tot el que hem reflexionat ho puguem compartir i explicar a altres persones. Us hi animeu?

Podeu explicar el vostre conte a les altres classes, a les vostres famílies..., podeu penjar-lo al blog de l'escola, a la revista..., on us sembli que més persones puguin conèixer el que heu après. Gràcies al fet que moltes persones han lluitat per fer el que volen, les coses han anat canviant. Com més persones sàpiguem que els homes i les dones hem de tenir els mateixos drets i les mateixes possibilitats, les coses canviaran més de pressa.

FINS SEMPRE, AMICS I AMIGUES!

